

Svinovníček

farní časopis

Číslo 2/11

19.6.2011

Na slovíčko...

Jedním z nejdůležitějších úkolů v církvi je výchova mladých křesťanů; tato zodpovědnost leží v první řadě na bedrech rodičů, v naší farnosti jim však v tomto pomáhá paní katechetka **Vendula Jarošová**.

Sekce **Pro rodinu** nabídne kromě tradičního vyprávění o **Broučcích** také příběh k **zamyšlení o smyslu a významu víry** v životě člověka. A chybět pochopitelně nebude ani oblíbená **Pyramida**. Tak pěkné čtení.

V rubrice **Listárna** mimo jiné pozveme děti a mládež na letošní **farní tábor v Blahutovicích** u Nového Jičína; ohlédneme se za **poutí do Lubiny** konanou na památku tragicky zesnulého **otce Pavla**; ohlédneme se za ročním **působením jáhna a budoucího kněze Michala Jadavana** v naší farnosti a můžeme si přečíst dopisy maminky naší adoptivního děvčátka...

SLOVO ÚVODEM	3
NA SLOVÍČKO	4
LISTÁRNA	6
Pozvánky	
Informace k táboru v Blahutovicích	6
Akce	
Ostatky blahoslaveného papeže. Jana Pavla II. ve Svinově.....	7
Májová veselice aneb veselice májová.....	7
Noc kostelů.....	8
Články	
Postní putování do Lubiny	9
Za otcem Pavlem do Lubiny	9
Poděkování otci Michalovi	10
Billboardy, rodina, velikonoční střípky...aneb velký mix	10
Pochvala a přání	11
Srdečné pozdravy z Ukrajiny.....	12
Naši ministranti.....	12
Noc na faře.....	13
Z historie	
Marginálie k publikaci P.Ferdinand Chýlek	13
PRO RODINU	14
Pohádka	
Broučci (13).....	14
K zamyšlení	
Věříš v život po porodu?.....	15
Pro zábavu	
Pyramida	15
PASTORAČNÍ PLÁN	16
Měsíc červen.....	16
Svinovská pouť - posvěcení našeho kostela.....	16
Svěcení a primice novokněze Mgr. Michala Jadavana.....	16
Měsíc červenec, srpen.....	17
Pořad bohoslužeb v době prázdnin.....	17
Svátosti a pohřby duben, květen, červen.....	18

Ahoj vážené a milé Svinovnice, vážení a milí Svinovníci i Svinovničata,

den se sešel s nocí, měsíc se sluncem, sníh s deštěm a došlý článek s jiným došlým článkem, a tak jsem tu už zase já, váš pravidelný Svinovníček. A opět se toho za tu dobu, co jsme se neviděli, hodně seběhlo.

Trochu netradičně ale tentokrát začnu naopak tím, co nás v blízké době teprve čeká. Tou první událostí je pochopitelně kněžské svěcení našeho milého jáhna a oblíbeného „spolutatínka“ Michala na kněze. Tou druhou, což je ta horší část této jinak krásné kratochvíle, je jeho následný odchod z naší farnosti. Protože mě někteří z vás svými došlými příspěvky již předběhli (viz strana 10), budu se jen trapně opakovat. I přesto ale považuji za důležité Ti, Michale, upřímně poděkovat za ten krásný rok, který jsi v naší svinovské farnosti prožil a který se jistě nesmazatelným způsobem zapsal do srdcí a myslí i „stránek“ mnoha z nás. Takže mockrát díky. Ať se Ti i v Tvém novém působišti líbí a ať Tě tam mají rádi stejně jako u nás ve Svinově (protože víc by to už snad ani nešlo :-)).

Důležitou věcí, která čeká na malé odvážlivce z řad dětí a mládeže, bude letošní už tradiční prázdninový farní tábor. Informace k němu si můžete přečíst na šesté stránce. A všichni malí i o něco větší jsou na něj tímto srdečně zváni.

A teď k tomu, co vám nabízím já, respektive co si nabízíte vy navzájem. V minulých dnech jsme si poutí do Lubiny připomněli tragickou a pro nás bolestnou událost - autonehodu ve naší svinovské farnosti působícího otce Pavla, která nás zasáhla v minulém roce. O této cestě se více dočtete na stránce 9. Na stránce 4 najdete rozhovor čísla s naší svinovskou katechetkou paní Vendulou „Vendy“ Jarošovou. V něm se dozvíte třeba to, čím chtěla být, když byla malá, nebo i to, co ji přivedlo právě k výuce náboženství

A zazvonil zvonec a Svinovníčku je začátek. Děkuji vám všem za došlé příspěvky a přeji vám při jejich čtení pěkné požehnané chvíle.

S úctou

váš Svinovníček

Jedním z nejdůležitějších úkolů v církvi je výchova mladých křesťanů; tato zodpovědnost leží v první řadě na bedrech rodičů, v naší farnosti jim však v tomto pomáhá paní katechetka Vendula Jarošová.

Milá Vendulo, již několik měsíců se aktivně zapojuješ do života naší farnosti, mohla bys, prosím, čtenářům prozradit, v čem tato Tvoje služba spočívá?

No nevím, zda slovo „aktivní“ vystihuje přesně mou činnost v naší farnosti. Učím pouze jednu hodinu náboženství v pátek odpoledne. Jsou zde jistě lidé mnohem aktivnější. 😊

Jak ses k výuce náboženství vlastně dostala?

Má dlouholetá kamarádka Petra Nejedlá se mě loni na jaře zeptala, zda bych to nechtěla zkusit. Dlouho jsem se rozhodovala, protože jsem sama žádnou náboženskou výchovou neprošla. Nechala jsem se pokřtít až v dospělosti.

Takže ty jsi konvertitka?

Ano, celý život až do vysoké školy jsem se pohybovala mezi nevěřícími lidmi. Moje maminka sice pokřtěná byla, chodila i do náboženství, ale taťka ne. Prarodiče z mamčině strany měli katolickou výchovu, ale s nástupem komunismu přestali do kostela chodit. Každou neděli ale poslouchali přenos mše svaté v rádiu, to si pamatuji. Doma se nemodlili a o víře nebo Bohu se nikdy nemluvilo.

Na střední škole mě začala zajímat východní filozofie, stát Tibet, Dalajlama a babička se mě jednou zeptala, proč se nezajímám o křesťanství, když jsem z Evropy, a tak jsem ji musela dát za pravdu a začala jsem se ubírat tímto směrem. Na vysoké škole jsem se seznámila s mnoha věřícími lidmi, kteří mě velmi ovlivnili (byla mezi nimi mimo jiné i má spolužačka a kamarádka, kterou jsem si později vybrala za kmotru). No, a najednou přišlo rozhodnutí nechat se pokřtít... A tak byl můj svatební den zároveň i dnem mého křtu.

Co všechno obnáší taková výuka náboženství?

Připravuji se na ni jako na každou jinou vyučovací hodinu, povoláním jsem shodou okolností učitelka na 1. stupni ZŠ. Držím se metodiky pro 1. a 2. třídu ZŠ a k danému tématu čerpám z několika učebnic náboženství. Vyhledávám, co je mi nejbližší tak, abych to dokázala dobře vysvětlit.

Jak výuka náboženství splnila Tvé očekávání a v čem jsi třeba i zažila rozčarování?

Žádné rozčarování jsem nezažila. 🍀 Občas jsem nevěděla, jak některé téma správně uchopit a předat. Neprošla jsem žádnou náboženskou výchovou a v tomhle jsem

měla a mám deficit. Dost jsem nad tím přemýšlela.

Mohla bys nám říct nějakou veselou příhodu z výuky náboženství?

Několikrát s námi chtěli v hodině zůstat i mladší sourozenci. A jedna malá holčička, tuším pětiletá, v ten den ze všech dětí nejlépe pracovala, znala odpověď skoro na všechny otázky a nad probraným tématem pohoršeně prohodila – to je chudáček, zatloukli mu ručičky do dřeva (ukřižování Ježíše Krista).

Mohla bys nám říct něco o své rodině?

Pocházím ze dvou dětí, mám bratra Honzu. Vyrostli jsme v Porube a v Hošťálkovicích, kde máme babičku s dědou a velkou část rodiny. Jsem vdaná a zatím mám dvě dcerky: jednu vyvdanou jedenáctiletou Mařenku, druhou čtyřletou Magdalenku a v lete se nám narodí pravděpodobně další holčička. Tak se těšíme.

Čím jsi chtěla být, když jsi byla malá a jak se Ti tento sen vyplnil?

V první třídě nám paní učitelka vykládala pohádku k písmenu R. Tenkrát se mi to tak líbilo, že jsem si řekla, že budu taky učitelka a budu tu pohádku vykládat. Splnilo se mi to. Měla jsem štěstí.

Možná není fér tuto pohádku slyšet, když nechodíme k Tobě do hodin, ale mohla bys nám ji prozradit?

Pohádka o písmenku R není nijak dlouhá. Vykládala jsem ji pokaždé trosku jinak, vždy vzhledem k situaci ve třídě, k počasí venku... Takže Pohádka o písmenku R:

Venku svítilo sluníčko, bylo krásně teplo a písmenko P se doma nudilo. Rozhodlo se, že půjde na procházku. Venku to vonělo a písmenko si vesele poskakovalo po trávě. Ale najednou špatně došláplo a vyvrtlo si nožičku. Pan doktor musel nožku obvázat, a aby se písmenku lépe chodilo, dostalo na opírání

berličku. Ale s berličkou už to nebylo písmenko P, ale vzniklo z něj nové písmeno, které se jmenuje R.

Jaké máš plány do budoucna?

V červenci se nám narodí miminko, takže můj plán na nejbližší 3 roky je mateřská dovolená. Už se těším. Náboženství vyučovat, bohužel, nebudu. Ale v budoucnu, až budu mít děti samostatnější, bych se chtěla k vyučování vrátit. Zatím nevím, kdo bude učit za mě.

Jak se Ti v naší farnosti líbí?

Jsem moc spokojená. Tato farnost je druhá, kterou jsem zatím poznala. Mrzí mě, že se nemůžu vzhledem k nedostatku času zúčastňovat více akcí.

Máš nějakého oblíbeného světce?

Od dětství jezdívám na tábory k poutnímu místu v osadě Klokočůvek, kde je Panna Maria ve Skále. Mám to tam moc ráda, kouzlo toho místa mě velmi ovlivnilo. Mám tedy nejraději Marii a nejčastěji se k ní modlím. Asi proto, že je žena 🍀 a naše maminka.

Na závěr bych se chtěl zeptat, jestli máš nějakou knihu, která Tě v životě velmi oslovila a kterou bys doporučila našim farníkům.

Takových knih je více. V dětství jsem měla ráda Toma Sawyera od M. Twaina, četla jsem Foglarovky a Verneovky, později jsem hodně četla knížky J. D. Salingera např. Kdo chytá v žitě, hodně se mi líbil Egyptan Sinuhet od M. Waltariho a v poslední době se mi líbil japonský autor Murakami např. Kafka na pobřeží, Norské dřevo...

Taky jsem hltala Gabru a Malinku od A. Mutinové a od té doby chci chovat kozu, tak uvidím, zda si to někdy splním. 😊

Díky za rozhovor.

jáhen Michal ■

Informace k táboru v Blahutovicích

Milí táborníci,
posíláme informace pro přihlášené děti a mládež. Odjíždíme ze Svinovského nádraží v sobotu 6. 8. v 14.35 hodin. Sraz si dáme před vestibulem nádraží u vodotrysku v 13.45 hodin. Vracíme se v sobotu 13. 8. v 15.07 hodin.

Zavazadla přineste, prosím, na faru v pátek 5.8. od 18.00 do 18.30. S sebou do vlaku si vezměte jen baťůžek, ve kterém budete mít láhev s pitím, kartičku zdravotní pojišťovny a potvrzení o bezinfekčnosti. Nevozte, prosíme, žádné jídlo (např. řízky na cestu). Do krosny nebo kufru si sbalte: dvoje botičky (do sucha i do vodičky), oblečení, pláštěnku, papuče, pokrývku hlavy, opalovací krém, plavky, ručník, hygienické potřeby, pouzdro (nůžky, pastelky, tužka, pero, guma), šátek, masku, švihadlo, plyšáčka, kdyby vám bylo smutno. Děti, které provozují jakýkoliv sport, si s sebou mohou vzít své sportovní náčiní (skateboard, kolečkové brusle, kopačák... – samozřejmě pokud jim to dovolíte.)

Pokud nám chcete dát nějaké jídlo pro všechny – například vlastnoručně upečené buchtičky, ovoce a zeleninu ze zahrádky apd., přineste jej na faru spolu se zavazadly.

Moc prosíme rodiče, aby nedávali dětem mobilní telefony. Pokud by nastal jakýkoliv problém, budeme volat my. Taktéž pokud byste vy cokoliv potřebovali, můžete kdykoliv volat nám.

Letos budeme všichni potřebovat karimatku a spací pytel, přineste jej na faru, odvezeme společně se zavazadly. Hlavně si všichni dovezte dobrou náladu a chuť užít si týden bezvadných prázdnin.

Informace k platbě za tábor: oproti jiným rokům je tady velká změna – jelikož letos organizují tábor z Itálie, prosím, abyste peníze nenosili v hotovosti a neposílali je po ničem, ani je nenechávali na faře. Pošlete peníze na mé číslo účtu a uveďte své jméno a účel platby – tábor. Cena je 1300 Kč. Prosím, aby byl tábor zaplacen nejpozději do 15.7. Pokud máte přihlášených více dětí z rodiny a tím i finanční problém zaplatit do 15.7, dejte individuálně vědět. Číslo mého účtu je 2051614183/0800. Jméno Petra Nejedlá, účet je v České spořitelně.

Těší se na vás táborový tým.

Následující část odevzdají děti na nádraží 6.8. :

Potvrzení o bezinfekčnosti:

Prohlašuji, že mé dítě:

.....
nepřišlo za poslední týden (tj. od 30.7.) do styku s žádnou nakažlivou chorobou. Pokud by mé dítě během pobytu onemocnělo nebo porušilo vážným způsobem táborová pravidla, přijedu si pro něj.

Zdravotní pojišťovna: _____ alergie a nemoci:

Kontakt na prarodiče či jiné pověřené osoby, pokud bychom se vám nemohli dovolat:

Datum: _____ Podpis rodičů: _____

Ostatky blahoslaveného papeže Jana Pavla II. ve Svinově

Celá událost se začala „připravovat“, když se po blahořečení papeže Jana Pavla II. vracel jeden z mých známých kněží přes Čenstochovou domů na Moravu. Pozdě v noci mi telefonoval, zda může na faře ve Svinově přespat - což bylo samozřejmé.

Při snídani následujícího dne mluvil o možnosti uctění ostatků bl. papeže Jana Pavla II. díky novým kontaktům, které získal při své pouti. Zdálo se mi, že „železo je hodně žhavé, a tak jsem ho hned kul“. Zvedl jsem telefon a vše bezprostředně sice trochu či hodně odvážně projednal s naším o. biskupem Františkem. Ten reagoval nesmírně vstřícně. Tak se stalo, že jsme relikviář s ostatky přivítali jak v úterý 17. května v katedrále v Ostravě (jak o tom referovala média), tak i následující den 18. května (v den 91. narozenin papeže) ve školní kapli na Biskupském gymnáziu.

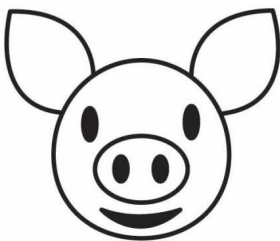
Ale ještě dříve než ostatky 17. května večer oficiálně doputovaly do centra města, zastavilo se auto, které je převáželo, nejprve ve Svinově. Ostatky byly umístěny na oltáři v našem kostele v cca. 16,30 h., kde se už farníci modlili obvyklou modlitbu růžence. Kněz, který ostatky vezl, si na faře po dlouhé cestě trochu odpočinul, vypil kávu a převlékl se do slavnostního oblečení. Potom proběhla v našem kostele improvizovaná pobožnost se slavnostním ostatkovým požehnáním a s možností osobně uctít ostatky.

Následně – kolem půl šesté – ostatky putovaly do katedrály před objektivy fotoaparátů a televizních kamer jako oficiální událost. Podrobnější informace je možno najít na stránkách Ostravsko-opavského biskupství a Biskupského gymnázia.

o. Jan ■

Májová veselice aneb veselice májová

Podarí se nám svinovským občanům navázat na tradici, která byla ve Svinově kdysi běžná?

Letos se o to pokusily místní organizace KDU-ČSL a ČSSD. Spolupráce členů dokázala, že jsme mohli příjemně strávit jednu májovou sobotu.

Dne 7. května se sešli v sále autoškoly Spáčil mladí, mladší i my pokročilejší věkem. Jediná podmínka byla vzít si s sebou výbornou náladu.

Následovalo posezení s přáteli u dobrého vínka, jídla a k tomu všemu vyhrávala příjemně hudba. Parket se plnil tanečníky, ostatní se bavili. Abychom neměli čas na nudu proběhla o půlnoci i tradiční tombola. Výher bylo víc než dost. A kdo nevyhrál musí počkat na rok příští, protože letošní první cena – velká prasečí hlava – stála opravdu za to.

Takže poděkujeme všem lidičkám, kteří se o nás po celý večer starali a přejeme jim dost sil a nových nápadů do dnů příštích.

B. Šimunská ■

Noc kostelů

V letošním roce se počet kostelů, které nás v tuto noc zvaly k návštěvě, bohatě rozrostl. Dlouho dopředu byla připravovaná akce neustále avizována ve všech sdělovacích prostředcích a také internetové stránky „Noci kostelů“ lákaly svým bohatým programem v jednotlivých kostelích.

Mým cílem byl hrabovský dřevěný kostelík, který mám celkem z ruky, a většinou, když projíždíme kolem, bývá vždy zamčený. Trošku mě odrazovalo počasí, neboť se dost zatáhlo a začalo pršet, ale nakonec touha vidět i prostory, kde se člověk běžně nedostane, zvítězila. Spolu se sestrou, vybaveny poutnickým pasem, jsme se vydaly na cestu. Kostelík nás přivítal hlasem zvonů a uvnitř vůní dřeva. Až druhý den jsem se od otce Jana dozvěděla, že na jeho stavbu byly použity i kmeny dubů, které rostly v našem svinovském Dubí a tudíž, že je tento kostelík tak trochu i náš.

Další zastávkou byla Stará Bělá. Interiér kostela jsme si prohlížely za doprovodu místní scholy, která zde měla své vystoupení a následně jsme prošmejdily i půdu a věž až do zvonice. No a jedeme dál a to do sousední Polanky. Po prohlídce kostela opět stoupáme do věže. Tentokrát dosti krkolomným schodištěm nás osobně provází pan farář. Po náročném výkonu nás dole čeká milé překvapení v podobě chutného občerstvení. Takto posilnění ještě cestou nakoukneme do nedalekého Husova sboru a po obdržení razítka do poutnického pasu vyrážíme do Klimkovic. Zde se nachází dva kostely. Jeden už slouží jen pro světské účely, nicméně i když nebyl v poutnickém pase uveden, zval také k nahlédnutí. No a v tom druhém jsme si zavzpomínaly: já na otce Pilcha, který zde dlouhá léta působil a moje sestra na svou svatbu před, no řekněme X lety. Večer již dost pokročil a tak jsme se vydaly ještě do našeho rodného kostelíčka ve Svinově. Přece by nám nemohlo chybět razítka právě odsud. Otec Jan měl právě promítání o historii našeho chrámu a my si zase ještě vystoupaly do věže, přestože jsme tyto prostory už od děcka důvěrně znaly a to díky tatínkovi, který když chodil opravovat zvony, nás tam brával. Nakonec jsme ještě odskočily do sousedního Husova sboru, který nám už také není cizí, pro další razítka do sbírky a pak už jsme nabraly směr Zábřeh. To byl poslední kostel navštívený této noci a zde jsem již odmítla vystoupat 100 schodů do zvonice. Přece si musím něco nechat i pro příští rok. A třeba právě z tohoto místa vyrazím spolu se sestrou a věřím, že se ještě někdo přidá, na další putování „Noci kostelů“.

Veliké díky patří všem, kteří ve svých farnostech připravili skvělý večer pro všechny tyto noční poutníky, a že jich nebylo vůbec málo.

E. Korpasová ■

Postní putování do Lubiny

Na návrh našeho pana faráře jsem dne 20. března 2011 uskutečnili postní pouť do Lubiny. Stálo se tak u příležitosti nedožitých 28. narozenin P. Pavla Jiříka. Poutníci zcela zaplnili autobus a ve 14 hodin jsme se za chladného a zamračeného počasí vydali na cestu.

Po modlitbách a zpěvu jsme za $\frac{3}{4}$ hodiny dojeli ke kostelu sv. Václava v Lubině. Tam se najednou rozhrnula mračna a úsměvem o. Pavla se na nás usmálo slunce. U kostela nás očekávali další naši farníci, kteří přijeli vlastními dopravními prostředky. Spolu s místními farníky jsme tak skoro zaplnili přívětivý lubinský kostel.

V 15 hodin začala pobožnost Křížové cesty se sv. Anežkou Českou. Rozjímání jejího autora Jaroslava Ptáčka OCr. o utrpení Ježíše Krista v duchovním spojení se sv. Anežkou nám citlivě přednesl o. Jan.

Po skončení pobožnosti jsme se vydali ke hrobu o. Pavla, kde jsme se pomodlili, položili květiny a zapálili svíčky. Každý z nás věnoval tichou vzpomínku na zapáleného radostného kněze, kterého Pán nad životem i smrtí k sobě povolal v tak mladém věku.

Plní krásného duchovního prožitku jsem se z bezmračného, slunečného podvečera vraceli domů.

K. S. ■

Za otcem Pavlem Jiříkem

Jsme se vydali v neděli 20. března, a to u příležitosti výročí jeho narozenin (17. 3. 1983). Sešlo se nás asi 40, včetně dětí. Vyjeli jsme ve 14 hodin od našeho kostela autobusem směr Lubina, do rodiště otce Pavla. Jízdu jsme začali společně s o. Janem modlitbou, pak jsme zazpívali písničku z kancionálu, tón písně udával náš pan varhaník. Zhruba po 40 minutách jsme dojeli přímo ke kostelu v Lubině, kam přišli také lubinští farníci, byl přítomen i lubinský pan farář.

V kostele jsme se modlili pod vedením o. Jana křížovou cestu ke sv. Anežce České, hudebně nás doprovázel tamní pan varhaník. Po svátečním obřadu jsme odešli ke hrobu otce Pavla, kde o. Jan položil, i za nás, kytice růží. Po písničce a modlitbách jsme v tichu a každý sám za sebe prosil Pána Boha do Nebe za otce Pavla. Hořící svíčky na hrobě nám připomněly naši víru v život věčný a naději, že o. Pavel byl, je a bude s námi nejen ve vzpomínkách...

Na zpáteční cestě jsme se občerstvili koláčky, které nám přichystali rodiče o. Pavla. Podělili jsme se i s panem řidičem, s jehož řízením jsme byli maximálně spokojeni. Závěr odpoledne jsme někteří zúčastnění zakončili v našem kostele společnou modlitbou večerních chval.

Děkujeme otci Janovi, který celý zájezd zorganizoval, který nás duchovně vedl a který nám, i přes smutný důvod naší cesty, umožnil strávit svátečně nedělní odpoledne.

S. P. ■

Poděkování otci Michalovi

Ano, rok se s rokem sešel a opět přicházejí ty překrásné chvíle, kdy našeho jáhna doprovázíme na jeho cestě za kněžstvím. Můžeme společně s ním slavit jeho kněžského svěcení a primici. Vnímám to jako veliký dar pro duchovní život naší farnosti, kdy jsme přítomni odhodlání mladého člověka plně se oddat Kristu a následovat Jež. Jsme vděční, za každého jáhna, kterého nám náš otec biskup přidělí.

Milý o. Michale, děkujeme Ti za celý rok, který jsi s námi prožil, za to jaký jsi, za Tvé čisté srdce, odvahu a sílu. Děkujeme Ti za všechna krásná kázání, kterými jsi obohatil nedělní, páteční dětské a další mše svaté. Děkujeme, že ses tak hezky věnoval našim dětem, biřmovancům, ministrantům, založil jsi nová společenství, taky za všechny večere, které jsi našim dětem přichystal. Za Tvé srdce na dlani, pro všechny lidi. Je nám moc líto, že už musíš jít dál, že ten jáhenský rok vždycky tak rychle uteče, a proto nesmíme být smutní, že odcházíš, ale společně s Tebou se radovat, že něco krásného začíná.

Přejeme Ti na Tvé kněžské cestě hojnost Boží milosti a požehnání, ochranu Panny Marie, pevné zdraví, sílu a moudrost Ducha svatého, ať se Ti daří a máš kolem sebe hodné farníky, všude tam kam půjdeš, kde budeš působit a hlásat evangelium. **vděční Svinovští farníci ■**

Billboardy, rodina, velikonoční střípky... aneb velký mix

Někdo by možná řekl guláš, ale záleží na tom, jak se vše zamíchá či uvaří.

Začněme billboardy. Ty bývají různé, ba někdy i hrůzné. Nevkusné, vulgární, ponižující. Ale některé zalahodí oku třeba výtvarným provedením a krásnou scenerií nebo zaujmou svým hodnotným myšlenkovým obsahem.

K těm lepším, které lze nalézt i v našem okolí, patří určitě billboard jedné zdravotní pojišťovny. Nejsm jejím reklamním a placeným agentem a dokonce si ani nepamatuji její název, ale přesto s údivem a potěšením oceňuji, čím tento billboard upoutává. Jsou na něm čtyři srdce. Dvě větší, z nichž to červené představuje maminku a modré tatínka, a dvě menší, která jsou jejich dětmi. Holčička jako růžové srdíčko a chlapec tmavomodré. Radost pohledět, jak jsou tady všichni pohromadě a jak nám tím společným srdíčkovým ztvárněním zobrazují ty nejlepší životní hodnoty a vztahy. Srdce každého z nás může zajásat, když vidí takovou rodinku. A jsou i větší rodiny!

I my zdejší farníci, farnice a „farníčata“ tvoříme podobnou rodinu. Na jeden billboard bychom se ale nevešli. Jsme také barevnější, hrajeme totiž všemi barvami. A je na nás, abychom je všechny vždy správně vyladili a zvládli. Někdy je to barva černá, jindy bílá či zlatá a jiné a jiné. Každá o něčem svědčí, každá nám má co říct, každá nás může obohatit a přispět k tomu, abychom darovali něco ze svých hřiven druhým a abychom projevovali za vše svou vděčnost. I za to méně příjemné, nejen za úspěchy, štěstí, zdraví a život bez starostí.

Jeden takový příjemný společný zážitek, který jsme jako farní rodina nedávno prožili, byly i letošní Velikonoce. Tak tedy postupně: V předcházejícím postním období jsme možná ani příliš nezhubli, ale triduum Svatého týdne a Boží hod velikonoční jsme oslavili jaksepatří. Má-

me na co vzpomínat! - Na Zelený čtvrtek na počátku slavení Poslední večeře (při Gloria) umlkly zvony a po evangeliu pan farář umyl nohy dvanácti „starcům“. Jen nějak ti svinovští starci jsou čím dál mladší a ochotnější. Taková příležitost se přece tak hned nenajde. Před patnácti lety se ještě dali přemlouvat. - Adorace v setmělém chrámu byla také působivá. Několik farníků meditovalo až do ukončení adorace v kostele, mnohem více jich vytrvalo v družném hovoru před vchodem. - Na Velký pátek se velice postilo. Přežili jsme to však bez újmy na zdraví, spíše s prospěchem na duši. Večer při velkopátečních obřadech jsme si při čtení pašijí připomenuli v hlubokém zamyšlení utrpení našeho Pána Ježíše Krista, jak nám to tlumočí evangelista svatý Jan.

Vyvrcholením tridua byla jásavá oslava Vzkříšení na Bílou sobotu. Obřady začaly až při stmívání, ale byli jsme mnohonásobně intenzivněji ozářeni paškálem a svícemi v rukou věřících. Spásným světlem vzkříšeného Krista zářila a hořela i naše srdce. Rozezněly se zvony, které se opět vrátily z Říma. Pan jáhen Michal skvěle zvládl Exsultet (premiéra!) a pan farář se opět usmíval. Velkým zážitkem při plně rozsvíceném prostoru

chrámu se stal pohled na nádhernou květinovou výzdobu. V údivu jsme zírali na krásu bílých a žlutých květů na oltářích i na čelech lavic. I Boží příroda tak oslavuje Vzkříšení a lidské ruce se o to přičiňují umně provedenou výzdobou. (Díky, paní květinářko!) S povznesenou duší jsme se pak podíleli na průběhu obřadu a vyslechli jsme si 7+2 krásných úryvků z Písma. Obnovou křtu jsme posílili svou víru a odhodlání odmítat vše zlé, co na nás ze všech stran doráží. A pak už jsme se jen radovali, že Kristus vstal z mrtvých a přinesl nám tak svou spásu. - V neděli na Boží hod velikonoční jsme se při zpěvu velikonoční sekvence my muži hlasem velikým zvědavě zeptali žen, co tam u hrobu viděly. Odpověď byla jasná a radostná! - V pondělí velikonoční se nás v kostele již moc nesešlo a byl „mrskut“, ale to už je jiná kapitola...

Farní rodina si tedy přišla na své. A mohla by vytvořit velký virtuální billboard, kam bychom se vešli všichni. To by bylo srdíček a barev!!!

S vděčností také pozorujeme, jak nám přibývají ministranti. Komu všemu od pana faráře, pana jáhna, přes všechny služebníky u oltáře, pana varhaníka, scholu, až po ostatní nenápadné a skromné pomocníky při úklidu a přípravě kostela máme co děkovat?

Za to vše především také Tobě, Pane, znovu děkujeme! Mnoho jsme dostali, mnoho teď rozdáveme. A radujeme se... **N. P. ■**

Pochvala a přání

Asi každého z nás mile překvapila a zároveň potěšila nová úprava letošního prvního vydání našeho Svinovníčku, jež je i dílem „nového taťky“ Martina Lojka, který nám byl představen v úvodním slovu tohoto čísla. Nelze popřít mravenčí práci a úsilí spoluvůrců v předcházejících vydáních Svinovníčku, přesto se objevila nová stránka – s obsahem- včetně očíslování stran jednotlivých příspěvků. Také nově založený mejl je přímou cestou k zaslání příspěvků. Za všechny novoty děkujeme.

Proto si dovoluji vyslovit, jménem všech čtenářů a příspěvovatelů článků, přání, aby náš farní časopis Svinovníček i v dalších vydáních sílil, informoval a těšil všechny, kteří jej vezmou do rukou. **S. P. ■**

Srdečné pozdravy z Ukrajiny

Zdravíme Vás!

Píšu Vám svůj první nevelký dopis a chci Vám velice poděkovat za Vaši podporu a lásku. Kež Vám Bůh pomáhá ve Vašem životě a ve Vaší rodině. Modlím se za Vás, za Vaši dobrotu a lásku velké Pán Bůh zaplat'.

Pomalů vychovávám s Boží pomocí čtyři děti, dvě chodí do školy a dvě jsou doma, jsou ještě malé. Ani má 5 roků a Ruslanovi budou dva. Výchova je těžká v takové kritické době. Mám malé hospodářství, krávu, prasátko a slepice, seno musíme koupit a všechno ostatní je nutno koupit. Už to bude rok, 26. února, co manžel zemřel, těžko se setkávat s jeho rodiči. Nevím, jak bych se Vám odvděčila za Vaši podporu návštěvy. Prosím Boha, aby Vám dával zdraví, sílu a všechno, oč prosíte. Buďte s Bohem.

Na shledanou, a ještě jednou díky za pomoc.

Natalija s rodinou ■

Zdravím Vás, přátelé,

děkujeme za Váš dopis, který jste nám napsali a že jste na nás nezapomněli. Píšete, jestli k nám můžete přijet – u nás jsou pro Vás vždycky dveře otevřeny. Můžete k nám přijet v libovolnou dobu. U nás je všechno v pořádku, všichni jsme zdraví. Můžete mi zatelefonovat na číslo... Děkuji za dopis. Čekám Vás. Na shledanou!

Natalija ■

Naši ministranti...

...jsou kluci jako všichni jiní; osobně se domnívám, že jejich vrstevníci se od nich mohou naučit všemu dobrému i méně dobrému, ale to už jaksí ke správnému klukovskému věku nejspíše patří.

Osobně jsem velmi rád, že kluci chtějí sloužit u oltáře jako ministranti, a ještě raději slyším, že je v této službě rodiče podporují. Všichni asi vnímáme, že když kolem oltáře ministranti jsou, tak to vypadá hezky, ale je faktem, že krása liturgie je pouze jedním z důvodů, proč si myslím, že by se s ministranty ve farnostech mělo pracovat - jde totiž v první řadě o kluky samotné. Kdyby kluci mezi sebou neměli vztahy, kdyby ve farnosti nezakoušeli kamarádství a pocit přijetí, asi bychom se brzy divili, kam se všichni ministranti od oltáře a poté i z kostela podělí. V pastoraaci jsou ministranti a schola jednou z priorit, protože právě děti jsou budoucností každé farnosti, proto je možná na místě pouvažovat, jestli poněkud neriskujeme, když své děti nevedeme k aktivnímu životu ve farnosti, ke službě Bohu.

Na tomto místě není prostor ohlížet se komplexněji za uplynulým jáhenským rokem, proto bych rád poskytnul alespoň částečnou reflexi svého působení a to v pohledu na aktivity s ministranty. Páteří celého roku byly pravidelné sobotní schůzky vždy po mši svaté, po modlitbě a nácviku liturgie jsme se v zimních měsících přesunuli na faru, kde jsme hráli hry, popř. bylo-li teplo, hráli jsme si venku. Chtěli jsme vyrazit s ministranty na několik víkendových výletů, ale nakonec se uskutečnili pouze dva, a to ve Staříči a v Moravské Třebové, nicméně podnikli jsme i pár jednodenních akcí, jako ku příkladu (spolu se skauty) pouť na Ivančenu.

Velikou pomocí byl v práci s ministranty pan Mirek Kollár, který se svým synem na schůzky často docházel a sám jde svému synu (a nejen jemu) ve službě při oltáři vzorem, nicméně můj hlavní dík patří Lukášovi Gelnarovi, který neváhá svůj drahý, teenagerovský, studentský čas věnovat právě ministrantům.

V průběhu celého roku jsme se snažili hodnotit snahu a nasazení ministrantů body, které

kluci postupně sbírali, nyní na konci školního roku je tedy možné uvést konečné hodnocení na prvních třech místech: 1. Christian Hlaváč (237 b.); 2. Jan Michálek (213 b.), 3. Ivo Kollár (212 b.). Ze srdce gratuluji; i když jsem si jistý, že odměnu si zaslouží všichni naši ministranti.

Do dalšího roku přeji svému nástupci laskavé otcovské srdce, touhu ministrantů (a jejich rodičů) nepolevovat a pevné, přepevné nervy. **jáhen Michal ■**

Noc na faře

V pátek 18. prosince 2010 proběhlo, již druhé adventní nocování dětí na faře. Vše začalo, když skončila páteční dětská mše svatá a započal dvoudenní maraton, tedy hlavně pro našeho otce Jana a jáhna Michala, kdy na faře přespávalo asi 18 dětí + 2 velcí kluci. No, prostě celá scholička a ministranti. My starší holky jsme nachystaly nějaký program – hry a soutěže a navářily večeři. Měli jsme palačinky s marmeládou a rohlíky s nutelou. Po večeři na nás čekala tajná cesta do farního sklepa, kde na nás číhalo farní strašidlo, čili otec Jan! Potom jsme šli spát, hm to je radši jedno kdy, ale nutno ještě podotknout, že večerka byla v 22:00 hod. Avšak o to brutálnější, bylo se ráno vyhrabat ze svých spacáků a už na 6:30 jít na mši svatou. Po mši svaté jsme posnídali a shlédli film Shrek IV. zvonec a konec. A poté následovalo malé dělení: my jsme začali uklízet faru a péct 21 pizz a děti si šly zablblnout do sněhu a také pomoc otci Janovi s výzdobou vánočních stromečků v celém kostele. Když už jsme měli vše hotovo, tak jsme snědli všechny pizzy, které byly pro nás nachystány, a rozešli jsme se každý do svých drahých domovů.

Myslím si, že se toto nocování na faře všem moc a moc líbilo a rádi se ho zase příští rok zúčastníme. **K.Š. ■**

Z historie

Marginálie k publikaci P. Ferdinand Chýlek od Jana Larische

Velmi mne zaujalo nedělní kázání našeho jáhna z 15. května t.r. o kněžské svatosti. Vyrozuměla jsem, že „svatý“ je kněz, který svým životem i dílem ukazuje na Krista. Okamžitě mě napadlo, jak moc se to týká třeba P. Ferdinanda Chýlka, o němž ve své poslední publikaci píše ThLic. Jan Larisch, ThD, kněz naší farnosti.

P. Ferdinand Chýlek po celý svůj život následoval Krista svým konáním, až k totální oběti. Smysluplná a cílevědomá práce pro společnost, pro její pozvednutí materiální a duchovní, překonávání tělesných obtíží, zdravotní pády a nová vykročení ve službě církvi a bližním, to byl jeho mimořádný životní úkol, který ho dovedl až k zatčení a útrpnému, smířenému dvouletému životu v nacistickém koncentračním táboře, kde v roce 1941 zemřel.

Kdyby doktor Larisch tento svazek needitoval, nevěděla bych o této příkladné a společensky velmi přínosné kněžské osobnosti nic. Možná by to nebylo nic tragického, dá se žít bez vědomostí, ale také třeba bez hudby a poezie. Ale jaký je to život? Život potmě.

Jan Larisch poukázal v osobnosti F. Chýlka na Krista, na život, který ho plně následoval. Nyní tento tragický, a svým významem radostný osud znám a mohu se z něho zase trochu poučit. A není to jediná kniha, kterou Otec Jan vydal. S vědeckou erudicí nejen po stránce faktografické, ale také po stránce stylistické a gramatické cílevědomě vynáší na světlo zapomínané a přitom nezastupitelné skutky svých předchůdců. V nich akcentuje život, kterým následovali Kristova příkladu. Všechno souvisí se vším, svatost i chápající a přející člověčenství, které nám, farníkům, pro ozáření života svou bytostí i prací náš kněz nabízí. **Lydie Romanská ■**

Broučci (13)

Milé děti, v minulém vyprávění jste se dověděly o prvním letu našich mladých broučků, a také, jak po tom prvním letu znaveni ulehli do postýlek a spali a spali...

Po probuzení, hned jak sluníčko začalo zapadat, už byli zase broučci na nožkách, aby létali a svítili a svítili a létali. Nic se nebáli a nic se jim nestalo, pořád svítili a poslouchali.

Když tak jednou, zrovna po snídani chtěli letět, vzkázala jim Janinka, aby se za ní všichni přišli podívat do její chaloupky, krásné chaloupky v mechu, skoro na samé skále. Všechno v chaloupce se svátečně lesklo, dveře a okna. I Janinka, která ležela v postýlce, byla svátečně oblečena jako by měla veliký svátek. Kolem její postele bylo dvanáct židlí. „Vítám vás broučci a беруšky, maminko, tatínku, pojd'te si všichni sednout tady ke mně.“

Broučci byli celí udivení, co že se to děje, jen maminka měla oči plné slz. Když se posadili, sedla si Janinka na postel a povídá: „Milí broučci a беруšky, a ty můj Broučku a Beruško, to jste hodní, že jste se přišli ještě ke mně podívat. Pán Bůh mi zjevil, že mě dneska povolá k sobě a já bych se s vámi ráda rozloučila.“ Tatínek a maminka a беруšky plakali, ale broučci jako by tomu nechtěli věřit, vždyť byla Janinka taková zdravá a silná!

Janinka povídá: „Já jsem vás měla všecky ráda, modlívala jsem se k Pánu Bohu, aby vás naučil poslouchat. Mějte se rádi a poslouchejte se navzájem každý si hled'te svého, taky si pomáhejte, aby měl Pán Bůh z vás radost. Když pak zemřu, pochovejte mne tady v mechu hned pod okny. A teď mně ještě podejte každý ruku.“

Tu se teprve broučci dali do velkého pláče. „Broučci, copak vy nechcete poslouchat?“, říká Janinka. „Ach, my chceme poslouchat, ach, my budeme poslouchat, jenom nám neumírejte“, odpovídali broučci Janince. „A tak, když vy chcete poslouchat, chcete, abych já byla neposlušná? Pán Bůh mně všechny hříchy odpustil, a když si mě chce nyní vzít, měla bych já nechtít? Nic neplačte, jenom pěkně poslouchejte.“ Pak každého Janinka políbila, lehla si do postele a spokojeně ležela. A když tak spokojeně ležela, jako by jí něco napadlo. „Broučku, povídá, „tam na dvůr v komoře jsem nachystala něco broukovi-kovaříkovi, on mi často pomáhal, a že ho pozdravuji a děkuji mu za jeho pomoc.“ Pak zavřela svoje očka a už je neotevřela.

Ach ti broučci už neměli Janinku, to se naplakali. Pak vykopali pod okny v mechu hrobeček, pěkně do něj Janinku uložili. Třetí den na hrobečku vykvetla krásná bílá kytička...

Pokračování příště...

teta Aťka (upraveno podle stejnojmenné knížky od Jana Karafiáta) ■

Věříš v život po porodu?

Asi sedmiměsíční dvojčata plavou v plodové vodě a filosofují:

„Ty opravdu věříš v život po porodu?“

„Ano, samozřejmě, jen díky životu po porodu dává naše existence smysl. Momentálně se vyvíjíme, abychom byli připraveni na život po porodu – čeká nás úžasné dobrodružství.“

„Hloupost, nic takového není. Jak by měl podle tebe ten život po porodu vlastně vypadat?“

„Přesně to samozřejmě nevím. Ale určitě tam bude mnohem více světla než tady. A možná, že dokonce budeme jíst ústy a běhat.“

„Hahaha, to je směšné! Jíst ústy a běhat? Vždyť jediné živiny dostáváme skrze pupeční šňůru, která je navíc už teď příliš krátká...“

„Věřím, že je to možné. Jen bude všechno kolem trochu jinačí, než jak jsme tady zvyklí.“

„Podívej se, ještě nikdo se po porodu nevrátil zpátky. Buď realista a přiznej si, že porodem prostě všechno končí. Je sice smutné, že život je jen jedno velké trápení v temnu, ale jsme přece už velcí a nebudeme si nalhávat milosrdné lži...“

„Uznávám, že přesně nevím, jak bude život po porodu vypadat... Ale v každém případě uvidíme maminku a ona se o nás postará.“

„Maminku?!? Ty věříš na maminku?! Kdo to má jako být – a kde podle tebe je?!“

„Myslím, že je tu všude kolem nás. Jsme a žijeme v ní, prostřednictvím ní. Bez ní bychom vůbec nebyla. A i když to teď úplně nevnímáme, věřím, že nás maminka nesmírně miluje. Že nás přivedla na tento svět z lásky a že láska je také jediným důvodem a smyslem naší existence.“

„Ty máš hodně bujnou fantazii. Z žádné maminky jsem nikdy nevidělo ani kousíček, nemůžeš se opřít o jediný fakt. Takže nebuď slaboch, přestaň snít a plácát o lásce, postav se realitě. Uvědom si, jak nás tu všechno tlačí, že se nemůžeme pomalu ani pohnout, není na nic vidět. Tohle je život a nic lepšího neprijde, smiř se s tím.“

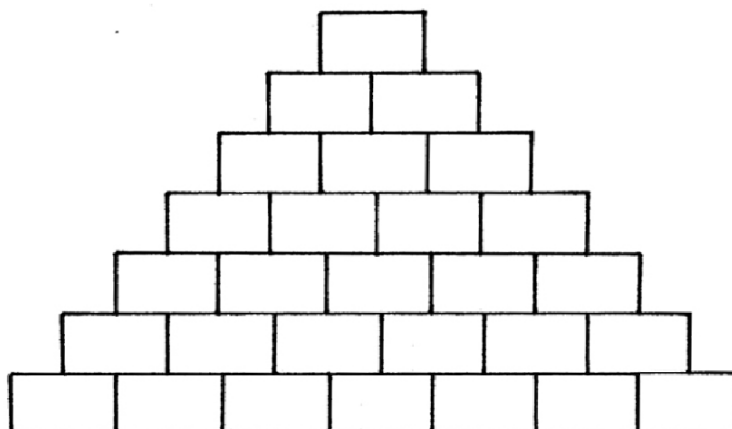
„Někdy, když jsme úplně zticha, můžeš zaslechnout maminku, jak zpívá. Nebo cítit, jak něžně hladí náš svět. Jsem si jist, že náš skutečný život začne až potom!“

zdroj: internet ■

Pyramida

Pro zábavu

spojka,
plošná míra,
černý kůň,
plynné skupenství látky,
český spisovatel,
desátník,
puklá

Řešené pyramidy
A, AR, RAP, PÁRA, PÁRAL, KAPRÁL, PRASKLÁ.

Leo Žídek ■

Pastorační plán na měsíce 2/2 června – červenec – srpen – 1/2 září**Červen**

Neděle 12. června - slavnost Seslání Ducha Svatého

odpoledne od 14,30 proběhne na farní zahradě smažení vaječiny (zŘkF a MO KDU-ČSL)

Pátek 17. června - mše sv. v 17,30

při mši sv. zakončení školního roku pro děti navštěvující náboženství. Bude předáno vysvědčení z náboženství a po mši sv. táborák na farní zahradě.

Čtvrtek 23. června - slavnost Těla a Krve Páně

mše sv. v 17,30, po mši sv. bude eucharistický průvod

Středa 29. června - slavnost sv. Petra a Pavla, mše sv. v 7,00 a 17,30.

V tento den slaví 60. výročí kněžského svěcení papež Benedikt XVI. Biskup František vybízí věřící, aby Svatému otci k tomuto výročí darovali tři hodiny adorace před Nejsvětější svátosti. V naší farnosti se tato adorace uskuteční:

čtvrtek 23.6. 16,15 - 17,15 + úterý 28.6. 16,15 - 17,15 + pátek 1.7. 16,15 - 17,15

Svinovská pouť – posvěcení našeho kostela

Sobota 25. června - svinovská pouť na prostranství před kostelem (z. ÚMOB Svinov).

Program bude zahájen ve 14,00 a bude následující:

14,10 - 15,00 vystoupení dětí MŠ a souboru písní a tanců Opavička

15,30 - 16,30 vystoupení kapely TEAMATE pod vedením Jaromíra Kračmera, sólový zpěv – Tereza Vašutová

17,00 - 18,00 BEE GEES Revival

19,00 - 20,00 ABBA Revival

20,00 - 24,00 diskotéka

Neděle 26. června - svinovská pouť - slavnost posvěcení kostela Krista Krále,

mše sv. v 8 a 10 h., slavnostní poutní kazatel místoděkan Dr. Libor Botek.

Slavnostní mši sv. v 10 h. hudebně doprovodí chrámový sbor z Hošťákovic.

Po mši sv. před kostelem – vystoupení dechové hudby VESELKA

Úterý 28. června - 17,30 mše sv. za všechny zemřelé farníky, zemřelé

dobrodince naší farnosti a všechny zemřelé svinovské spoluobčany

Svěcení a primice novokněze Mgr. Michala Jadavana

Sobota 25. června - 9,30 kněžské svěcení v katedrále Božského Spasitele

Středa 6. července - 9,30 primice v kostele sv. Mikuláše v Porubě

Pátek 8. července - 17,30 primice v kostele Krista Krále ve Svinově,
po mši sv. posezení u kostela

Červenec

Pátek 1. července - slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
mše sv. v 17,30, po mši sv. svátostné požehnání

Sobota 2. července - pouť děkanátu Ostrava k Panně Marii do Frýdku za nová kněžská a řeholní povolání a za dobré katolické rodiny.

Program: 16,00 modlitba růžence, 17,00 adorace, 18,00 mše sv.

V týdnu od **10. do 16. července** - návštěva zástupců naší farnosti u rodiny Midjanko na Zakarpatské Ukrajině

Srpen

V týdnu od **6. do 13. srpna** - farní tábor pro děti v „klášteře“ v Blahutovicích u Nového Jičina

Pořad bohoslužeb v době prázdnin ve Svinově a poutní slavnosti v blízkém okolí

Bohoslužby v době prázdnin se budou konat jako obvykle s výjimkou neděle 14. srpna, kdy bude pouze ranní mše sv. Podrobněji viz níže.

Pátek 1. července - diecézní pouť dětí na Prašivou,

program: areál Kamenité v 10,00 mše sv., odpoledne na vrcholu hory Prašivá

Úterý 5. července - slavnost sv. Cyrila a Metoděje – pouť v Pustkovci, mše sv. v 9,00

Sobota 16. července - svátek Panny Marie Karmelské – pouť na Slezské Ostravě,
bohoslužby viz. rozpis na nástěnce v kostele

Neděle 24. července - svátek sv. Jáchyma a Anny – pouť v Polance n/Odrou

mše sv. 9,30 a požehnání odpoledne svátostné požehnání – čas bude upřesněn

Neděle 14. srpna - pouť k Panně Marii do Hrabyně

mše sv. ve farním kostele ve Svinově bude pouze v 8,00. Odjezd autobusu na Hrabýň v 9,00 od kostela se zastávkami u kostela v Porubě a U Jarošů.

Čtvrtek 25. srpna - památka bl. Metoděje Dominika Trčky, rodáka z Frýdlantu nad Ostravicí a spolupatrona ostravsko-opavské diecéze

Sobota 10. září - diecézní pouť ministrantů v Hradci nad Moravicí

Plán finančních sbírek:

Neděle 12. června - svatodušní sbírka na diecézní charitu

Neděle 26. června - sbírka na opravy

Neděle 3. července - sbírka na naše adoptivní děvčátko a její rodinu

Neděle 18. září - sbírka na církevní školy

V měsíci srpnu se nebude konat žádná účelová sbírka

SVÁTOSTI A POHŘBY BŘEZEN - ČERVEN

DEN	UDÁLOST	KDO
11. 3.	pohřeb	Zdeněk Plaček
18. 3.	pohřeb	Leo Sladký
27. 3.	pohřeb	Jaroslav Ptáček
29. 3.	pohřeb	Vojtěch Havlík
19. 4.	pohřeb	Eva Bandyová, r. Oráčková
24. 4.	křest	Karolína Bergerová
26. 4.	křest	Hana Machová
29. 4.	křest a první svaté přijímání	Jana Vidmochová Alena Vidmochová
30. 4.	pohřeb	Josef Blažek
13. 5.	první svaté přijímání	Lukáš Gelnar
29. 5.	první svaté přijímání	Adéla Frydrychová Daniel Podškubka Eliška Vidmochová František Chvátal, Jan Mach Šimon Chvátal, Štěpán Tůma
30. 5.	pohřeb	Viliam Dunka
2. 6.	křest	Robert Krečmer
5. 6.	křest	Anežka Horáčková
11. 6.	svatba	Robert Krečmer a Daniela, r. Waisrová
14. 6.	pohřeb	Adolf Nespěšný

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Bílovecká 50/548, 721 00 Ostrava – Svinov, tel. 596/961489

Web: <http://www.farnostsvinov.cz>, registrováno u MK ČR E 15012

Email: svinovnicek@farnostsvinov.cz

Sponzor tohoto čísla:

Dopravně - obchodní společnost Čespol, spol. s r.o.
Včelínek 345
725 28 Ostrava - Hošťálkovice